

ÁNH TRĂNG XƯA

Tôi tìm tôi dẫu ở đèn trăng
Tìm Em xa vắng, tìm trần trụi lòng
Mười năm! Sống ngơ như cô phòng
Mười năm phôi nủi lên dòng đời xuôi
Tôi vẫn trên phố ngơ vùi
Núi rừng quạnh quẽ, biển hồ đêm trôi
Trăng xưa vẫn rã gợn mãi
Trăng nay gác bóng bên trời cô liêu
Bên chân hắt hắt ng. Bùn thiu!
Ngồi ở xa biển nếm muối, cần nh nhũu đời thay
Bóng khuya huyếch hoạc đêm nay
Thở sâu hun hút, khói bay chập chờn
Cà phê đắng ngậm ngậm mòn
Lên đêm Thơ y Thơ ai còn nhớ ai?
Mười năm Đà Lạt u hoài
Mười năm tình vẫn liêu trai vào mùa
Lên đời yếm t ánh trăng xưa
Sống nay may đời cũng vẫn a băng khuâng
Xuân Hồ ng, Thơ y Thơ, trăng gợn
Mà hồn du mục bao lên vắng xa

Mười năm nhò thoáng mây qua
Nhìn trăng Đà Lạt nhò tà áo sồi ng
Thò m m cò tích hoang đò ng
Đò trăng gò i cánh hò n nò ng trăng tà
Tôi, Em, Đà Lạt, hò ng hoa
Gò n trong tâm đò ng nhò ng xa ngàn trùng .

Huy Văn

(Thầy Tò 09-03-1982)